BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ❋ Bp. 1173 Pesti út 31. ❋ *weblapunk*: refkeresztur.hu
❋ Bank: OTP 11784009-22222820 ❋ ADÓSZÁMUNK: 18192232-1-42 ❋ Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42 REFORMÁTUS EGYHÁZ ADÓSZÁMA: 0066
Lelkipásztoraink: Sóskuti Zoltán ☎ 06-30-822-5435; lp.rkeresztur@gmail.com szabadnapja: kedd; Jani Lívia ☎ 06-30-835-4917; szoborka@gmail.com szabadnapja: szerda
❋ Gondnokunk: Dr. Hajdú Csaba ☎ 30-618-7651 ❋ Urnatemető információ Szabó Zsuzsánál ☎ 06-70-3216838 szzsueva@gmail.com CSAK TELEFONON, MAILBEN!

refkeresztur.hu
INTERNETES
ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

- Köszöntés
- Énekek: 77:1 *(„Az Istenhez az én szómat…”)*
- Énekek: 226 *(„Krisztusom, kívüled…”)*
- Fohász
- Olvasmány (ld. középen ⇨)
- Imádság
- Gyermekek az Úr asztala körül
- Igehirdetés előtt: 151 *(„Uram Isten, siess…”)*
- Alapige (ld. középen ⇨)
- Igehirdetés (ld: a túloldalon)
- Csendes imádság
- Ráfelelő ének: KÉ 37 *(„Jézus, neved oly csodálatos…”)*
- Imádság
- Miatyánk
- Hirdetések (ld. jobb oldalon ⇨)
- Születésnaposok köszöntése
  - Múlt vasárnapról: *Horvath Emese; Cieklinski Sándor; Deme Attila; Ferencz Annamária; Kapsa Fanni; Sipos Petra; Oros Eszter; Richter Ildikó; Miklós Anna Júlia; Tihanyiné Bana Erika*
  - Erről a hétről: *Papp Ferencné Borika; Kovács Peterman Orsolya; Andrásiné Antal Éva; Juhász-Kurdi Ildikó; Módis Boglárka; Csordás Jánosné Klári; Balázs János*
- Záróének: 47:1 *(„No, minden népek…”)*
- Áldás
- HIMNUSZ (imádságként)

ISTENTISZTELET
karantén idején
2020. március 29.
„A ROMOK FELETT II.” *címmel*
Igét hirdet: *Sóskuti Zoltán*

OLVASMÁNY: JERSIR 5,1-22

ALAPIGE: JERSIR 5,19
[ld. az Olvasmányban kiemelve]

„1. Emlékezz, Uram, mi történt velünk! Tekints ránk, és lásd meg gyalázatunkat! 2. Örökségünk bitorlókra szállt, házunk idegenekre. 3. Apátlan árvák lettünk, anyáink özvegyek. 4. Vizünket pénzért isszuk, a saját fánkért is fizetni kell. 5. Nyakunkon vannak elnyomóink, fáradozunk pihenés nélkül. 6. Egyiptomnak adtunk kezet, meg Asszíriának, hogy legyen elég kenyerünk. 7. Atyáink, akik vétkeztek, már nem élnek: nekünk kell hordoznunk bűneik terhét. 8. Szolgák uralkodnak rajtunk, nincs, aki kiragadjon kezükből. 9. Életünk kockáztatásával hordjuk be élelmünket, a pusztalakók fegyverétől veszélyeztetve. 10. Bőrünk tüzel, mint a kemence, a kínzó éhségtől. 11. Meggyalázták az asszonyokat a Sionon, a szüzeket Júda városaiban. 12. A vezéreket felakasztották, a véneket sem becsülték. 13. Az ifjaknak kell a malomkövet forgatniuk, a gyermekek a fahordásban botladoznak. 14. Nincsenek már vének a kapuban, nem muzsikálnak az ifjak. 15. Odavan szívünk vidámsága, örömtánc helyett gyászolunk. 16. Leesett fejünkről a koszorú, jaj nekünk, mert vétkeztünk! 17. Ezért lett beteg a szívünk, emiatt lett homályos a szemünk, 18. mert pusztaság lett a Sion hegye, rókák szaladgálnak rajta 19. De te, Uram, trónodon ülsz örökké, királyi széked megmarad nemzedékről nemzedékre. 20. Miért feledkezel meg rólunk ilyen sokáig, miért hagysz el minket oly hosszú időn át? 21. Téríts magadhoz, Uram, és mi megtérünk, tedd újra olyanokká napjainkat, mint régen voltak! 22. Vagy talán végképp elvetettél minket, annyira megharagudtál volna ránk?”

GYÜLEKEZETI HÍREINK:
Az Úr legyen gyülekezetünk őrző Pásztora!

- Sajnos nemcsak templomunknak kell zárva tartania a járvány miatt, hanem Presbitériumunk döntése alapján már Urnatemetőnk is ZÁRVA tart. Sürgős ügyintézés telefonon Sóskuti Zoltánnál, információk Szabó Zsuzsánál (szintén telefonon, mailben).
- Honlapunk **refkeresztur.hu** tartalmából:
  (illetve youtube-csatornánkról)
  - Istentiszteletek képpel, hanggal, írásban
  - Gyerekistentiszteletek
  - Napi Zsoltáros Gondolatok
  - Gyülekezeti Híradó; aktuális információk
  - Theológiai előadások
  - Egyéb gyülekezeti anyagok, lelki javak…
- Jövő héten fejeződik be a Keresztkérdések evangélizációs sorozatunk (virtuális formában – ahogy már két alkalommal). IMÁDKOZZUNK ezért!
- A KonfIFI illetve az Ancora IFI illetve egy-egy HBK-csoport az Internet különböző formáin keresztül tartják meg hetente alkalmaikat.
- Bárkinek bármilyen segítségre van szüksége keresse diakónusainkat, lelkipásztorainkat!
- Keresztelések, esküvők, temetések ügyében a válság alatti információk lelkipásztorainknál
- A gyülekezet PASZTORÁCIÓJÁT, A KAPCSOLATTARTÁST, LELKIGONDOZÁST A LELKIPÁSZTOROK TOVÁBBRA IS VÉGZIK, telefonon, e-mailben, Messenger-en elérhetők, sőt bátran keressük őket!
- *A nettel nem rendelkező tagjainknak eljuttatjuk litlapot - ebben szolgáló testvéreink révén*

1.

A héten, ahogy kiértem egy kórházból, két asszony lépett ki mellettem az ajtón, és (ahogy mostanában talán gyakrabban) szóba elegyedtünk. Így szólt az egyikük: *„De jó a levegőn!”* Mire a másik: *„Most értékeljük, régebben észre sem vettük, olyan természetes volt!”* Elgondolkoztam ezen. *Ilyen időket élünk…!* Jó volt levenni a maszkot, és egy nagyot szippantani a friss levegőből! Istenre gondoltam. A levegő *körbevesz*, *létszükséglet – láthatatlan* és *természetes, hogy van*.

Ahogy néztem a szokottnál üresebb utcákat, a maszkos embereket, a megszokott várost, ami mégis valahogy megváltozott – egy sóhajtás tört fel belőlem: *„Milyen jó, hogy van Isten!”* Különös! Egyszerűen *megváltozik az ember érzékelése* a mélységekben. Igen, mert Istenre is igaz: *körbevesz*, *létszükséglet – láthatatlan* és *természetes, hogy van*.

Észrevettem Őt? Figyeltem rá kellőképpen? Vagy csak a díszletekkel voltam elfoglalva, amik ennyire törékenyek…? Mert úgy van az, Testvéreim, hogy, amikor leomlanak világunk díszletei, előtűnik, ami mögötte-fölötte van: a Több, egy Nagyobb valóság: a trónon ülő Isten.

Azért omlanak le sokszor rommá ezek a díszletek, hogy felfogjuk: EZ CSAK A DÍSZLET, a lényeg Több, Nagyobb! *Vakok voltunk*, mert a díszleteken át nem láttuk meg, Aki mindezek mögött van! Itt van az alkalom, hát, hogy, Istenre nézzünk, *ne csak arra, mi történik itt a földön*; hogy észrevegyük Istent – *és Őt nézzük!* Ebben a feltekintésben *erő* van – és *más perspektívát kínál*. Ez az imádság kihívása: mikor Isten elé öntöm panaszomat, gyászomat, félelmeimet, csüggedésemet – *meglátom-e Istent magát a romok porfelhői között, fölött*? Valahogy úgy, amint a *226.dcséretben* énekeljük…

2.

Jeremiás nem ad felszínes vigasztalást, távolról sem bagatelizál (ahogy manapság sokan!). Nem azt mondta, hogy *„fel a fejjel, majd csak jobb lesz”* – hiszen mélységesen gyászol, őszinte szembenézéssel és szókimondással megéli azt, amin keresztül megy népe. *Becsülettel „beleáll” az imádságba.*

Jeremiás is látta *megszállt városát*, benne népének *megfélemlített, nyomorúságban élő, nincstelen, szolga sorba jutott maradékát*.

A *keserves sors és helyzet* részletes bemutatása ennek a kezdő felkiáltásnak a jegyében indul: *„Emlékezz, Uram!”* – és ezzel a könyörgéssel végződik: *„Tedd napjainkat újra olyanokká, mint voltak régen.”*

Elhallgatott a vidám ének, nincs már mulatság, tánc *(15. v.)*. A jóléti állam összedőlt: *legnagyobb gond a mindennapi étel-ital előteremtése lett.* Még a vízért (a vízgyűjtő ciszternák használatáért) is fizetni kellett, vagy az étel megfőzéséhez szükséges fáért is *(4. v.)*. *Nincs biztonságban* az élet, tűrni kell az *erőszakoskodást* és *gyalázatot*. *Életveszéllyel járt az élelem betakarítása* a mezőről, mert tartani kellett a puszta felől betörő rablóhordáktól *(9. v.)*.

Ez a generáció fájdalmasan ítéli meg az *ősök hibás útkeresését*, akik politikai szövetségeseket kerestek, mert az Úrral való szövetség nem volt elég megfogható valóság.

A *legfájdalmasabb kép*, ami Jeremiás elé tárul: a *templomhegyen* csak romok vannak, melyek közt sakálok tanyáznak. „Azonban a panasznak e tetőfokán mégis *megtorpan az ének* és *egy gondolattal* felülemelkedik azon, amit lát. A Siont az Úr lakóhelyének, trónjának tartották, és ez leomlott. De hiszen az Úr igazi trónja a mennyben van s *az Úr nem lehet trónja vesztett király.* Itt csap át végül is a panasz a bizakodó kérésbe…” (J.K.) Isten Királysága *a biztos pont*, mert *sosincs* vége, *soha* nem kerülhet veszélybe, *nem* omlik össze, *sosem* lesz rommá!

3.

Isten, Aki nem változik, Aki ugyanaz, Aki ott ül trónján a világ felett *nemzedékről-nemzedékre*. Ott ült a *második háború idején* is, amikor Budapestet szétbombázták, a hidak a Dunába rogytak, az emberek pincékben vártak. Ott volt olyan városok felett is, mint *Varsó, Drezda, Hirosima, Auswitz*… Ott ült trónján, amikor *az első háború halottjai* ott hevertek a csatatereken, és utána is, amikor tombolt a *terror* országunkban. Ott ült mennyei trónján, amikor *Aradon kivégeztek tizenhárom* hittel teli nagyszerű hőst, és utána is, amikor hazánk *megfélemlítés alatt senyvedett*. Ott ült, amikor *török*, *tatár* dúlta fel hazánkat; vagy amikor *pestis, himlő* vagy *kolera* tombolt Európában, milliókat ölve meg.

És ott ült az Úr trónján, *amikor Jeruzsálem romokban állt* – és Jeremiás panaszdalt énekelt a romokon. Ma ennek az gyászéneknek utolsó részletét olvastuk – ebben is ott áll ez a nagy mondat: *„De te, Uram, trónodon ülsz örökké, királyi széked megmarad nemzedékről nemzedékre”* – Isten ott ül a romok felett,

4.

Ott ült akkor is, amikor Jézus Krisztust *megfeszítették*. Soha nem volt ilyen mélyponton az emberiség: *Isten küldöttjét, Egyszülött Fiát elutasította, megölte.*

A *tanítványok* úgy láthatták, *minden összedőlt*, rommá lett. Ott ültek ők is a romok felett – nem értve a történteket, nem értve Jézust, nem értve Istent. Nem tudtak még azt sem mondani, mint Jeremiás Siralmai: *„De te, Uram, trónodon ülsz örökké, királyi széked megmarad nemzedékről nemzedékre.”* Pedig akkor is igaz volt.

Azonban *Harmadnapon* meglátták. A *Feltámadottban* meglátták. A *Mennybement* Úrban meglátták. A Királyt. Jézus Krisztust, aki azután *hirdettek*. Lassan megszületett az újszövetségi hangneme Jeremiás mondatának: *„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsid 13,8)*

Aztán ez adott erőt és reményt *a római arénákban halálra szánt mégis-éneklő keresztyéneknek*! Ez adott erőt *Luthernek*, amikor összeomlott az általa ismert világrend. Ez adott reményt a három részre szakadt szegény országunkban a *külföldi egyetemekről hazatért, sokszor halálra üldözött protestáns prédikátoroknak*!

5.

Mit jelent hát ez a mai kiemelt mondat? Mit jelentett ez akkor, Jeremiásnak? Mit jelentett Jézus mindenkori tanítványainak? Mit jelent ez ma nekünk? Láthatjuk, a gyászénekből kicsendülnek mégis a *bizalom és remény hangjai*, ami az imádságból, Istenre nézésből fakad.

Azt jelentette és jelenti ma is alapigénk nagy mondata, hogy emeljük fel tekintetünket Istenre – *aki a romok felett királyi székén ül!* Lássuk meg, hogy *Isten az Úr, aki nem változik* (ugyanaz marad!), akinek *dicsősége az egyetlen igazi „látnivaló”*! Az imádkozó lélek nem áll meg ott, hogy *„Úr Jézus, nézz le rám…!”* – hanem *ő néz fel Jézusra*. Hadd mondom így: *inkább* Vele foglalkozzunk!

Ne ijedjünk meg nagyon, *ne lepődjünk meg* túlzottan, *ne féljünk* annyira, *ne csüggedjünk* vigasztalanul: sokszor volt *az ember, a nép, személyesem egy-egy család, egy-egy ember* ilyen és ennél nagyobb mélypontokon – de Isten ott van, kimozdíthatatlanul a dolgok felett.

Nézzünk fel Királyunkra és gyönyörködjünk Benne! Ő legfőbb valóság! *Teljen meg dicsőségével szívünk, ragyogásával lelkünk* – és ez fogja *ijedtségünket, félelmeinket, csüggedésünket* elviselhetővé tenni, sőt felülírni! A romok felett a biztonságot ez a Királyság adja – ahogy Jeremiásnak is ez adott vigaszt, jövő-képet, reményt. Az a Királyság, amely Jézus Krisztusban *egészen közel* jött hozzánk. Keressük hát Istent magát a romok porfelhői között, fölött! Rá nézzünk, Vele teljen meg szívünk – minden más csupán „díszlet” volt és lesz…!

sóskuti zoltán lp.